

Kas!

Etusivu Kirjoitusohjeet | Writing Instructions Tietoa blogista

Puutarhamusiikkia – pikkunorssilaisten kanssa kevättä ihmettelemässä musiikin keinoin

2.6.2025 Mirja Karjalainen-Väkevä

"Avarassa valoisassa, puutarhassa kukkivassa" raikui laulu keväisessä Rauman seminaarin puutarhassa, kun varhaiskasvatuksen opettajaksi opiskelevat järjestivät Pikkunorssin lapsille toiminnallisen musiikkitapahtuman. Tapauksen runkona toimi Soili Perkiön ja Hannele Huovin laulu Tiheässä pimeässä, johon opiskelijat Soilin ystävällisellä luvalla muuntelivat sanat kuvaamaan kevään ihmettelyä puutarhan pörriäisten ja kukkaloiston keskellä.

Kielirumpu – siis mikä?

Varhaiskasvatuksen toisen vuosikurssin opiskelijat suunnittelivat ja toteuttivat lauluun toimintapisteitä, joissa laulua opeteltiin erilaisilla kehollisilla menetelmillä: sanarytmeillä leikkien, kehosoittimilla rytmittäen, liikkuen, laulaen ja soittimilla soittaen. Qr-koodien takaa kuunneltiin kevään muuttolintujen ääniä ja toisaalla ihmeteltiin, miltä punatulkun haukotus voisi kuulostaa. Sadeputkilla, kielirummuilla, merirummulla, tuulikellolla ja muilla tutummilla rytmisoittimilla tunnelmoitiin erilaisia säätiloja. Sadeputkesta kuuluu sateen ropinaa muistuttava ääni, kun putken sisällä olevat siemenet tai pienet kivet valuvat putken sisällä olevaa labyrinttiä pitkin alas. Kielirumpu taas päästelee kauniita metallisia äänen sävyjä. Soitin on viritetty niin, että kaikki äänet sopivat luonnostaan hyvin yhteen, jolloin on helppo improvisoida omia sävelmiä ilman onnistumisen paineita. Lapset etsivät puutarhasta värikkäiksi maalattuja kiviä, perhosia, pörriäisten pesiä ja Elli Etanan johdolla kasvihuoneeseen kätkeytyneitä sammakoita. Elli Etanan lisäksi lapset tutustuivat Puppe-koiraan, joka tarvitsi apua laulun opettelemisessa. Yhdellä pisteellä saatiin sanojen opetteluun ja muistamiseen apua käyttämällä opiskelijoiden askartelemia kuvatukia ja tukiviittomia. Kuusten katveessa tempuultiin rytmirinkulan kanssa, ja omenapuiden katveessa piilouduttiin leikkivarjon alle.

Moniaistinen musiikki lapsen ilon lähteenä ja taiteellisen kasvun tukena

Musiikkikasvatuksen menetelmät ovat jo lähtökohtaisesti moniaistisia ja siten tukevat lapsen kehittymistä kokonaisvaltaisesti. Taiteidenvälisillä työtavoilla ja aisteja hivelevillä oppimisympäristöillä voidaan varhaisiän musiikkikasvatusta entisestään rikastaa, jolloin erilaiset oppijat pääsevät osallisiksi musisoinnista omalla, itselleen sopivalla tavalla. Musisoida voi monella tavalla – laulaen, tanssien, soittaen, vaikkapa ympäristön ääniä kuunnellen tai omia lauluja sävellellen. Jokaiselle lapselle löytyy varmasti oma tapa kokea iloa, nautintoa ja yhteisöllisyyttä musiikin parissa, tutkia ympäröivää maailmaa musiikin keinoin – puhumattakaan myös muista taidoista ja valmiuksista, joita musiikki tutkimusten mukaan edistää.

Opiskelijoiden havaintojen mukaan lapsilla oli mukavaa ja he osallistuivat innolla heidän kanssaan musisointiin. Puutarhalle jätettiinkin qr-koodeja ja muita materiaaleja, joita päiväkotilaiset ja kaikki muutkin kaupunkilaiset voivat vielä hetken ajan hyödyntää. Ehkäpä joku huoltaja lasta päiväkodista hakiessaan ehtii kävellä puutarhan läpi ja yhdessä lapsen kanssa tutkia, miten puutarha herää kevääseen. Silloin voi yllättäen päästä ilmoille laulu – ihan

ikioma ja yhteinen.

Kirjoittajana Mirja Karjalainen-Väkevä (KM, FT), taito- ja taideaineiden yliopisto-opettaja, joka opettaa musiikkikasvatusta Turun yliopiston Rauman kampuksella

Categories: [kasvatustiede](#), [opettajankoulutus](#), [Opettajuus](#), [varhaiskasvatus](#)

Keywords: [musiikkikasvatus](#), [Rauman kampus](#), [taito- ja taideaineet](#)

Share

